

लेपसम्बन्धिनश्चान्ये पितामहपितामहात् ।
 प्रभृत्युक्तास्त्रयस्तेषां यजमानश्च सप्तमः ॥ ४ ॥
 इत्येष मुनिभिः प्रोक्तः सम्बन्धः साप्तपौरुषः ।
 यजमानात् प्रभृत्यूर्ध्वमनुलेपभुजस्तथा ॥ ५ ॥
 ततोऽन्ये पूर्वजाः सर्वे ये चान्ये नरकौकसः ।
 ये च तिर्यक्कमापन्ना ये च भूतादिसंस्थिताः ॥ ६ ॥
 तान् सर्वान् यजमानो वै श्राद्धं कुर्वन् यथाविधि ।
 समाप्याययते वत्स येन येन शृणुष्व तत् ॥ ७ ॥
 अन्नप्रकिरणं यत्तु मनुष्यैः क्रियते भुवि ।
 तेन तृप्तिमुपायान्ति ये पिशाचत्वमागताः ॥ ८ ॥
 यदम्बु स्नानवस्त्रोत्थं भूमौ पतति पुच्छक ।
 तेन ते तद्गतां प्राप्तास्तेषां तृप्तिः प्रजायते ॥ ९ ॥
 यास्तु गाचाम्बुकणिकाः पतन्ति धरणीतले ।
 ताभिरप्यायनं तेषां ये देवत्वं कुले गताः ॥ १० ॥
 उद्धृतेष्वथ पिण्डेषु याश्चान्नकणिका भुवि ।
 ताभिराप्यायनं प्राप्ता ये तिर्यक्कं कुले गताः ॥ ११ ॥
 ये वा दग्धाः कुले बालाः क्रियायोग्या ह्यसंस्कृताः ।
 विपन्नास्तेऽन्नविकिरसम्मार्जनजलाशिनः ॥ १२ ॥
 भुक्ता चाचामतां यच्च जलं यच्चाङ्गुलिसेचने ।
 ब्राह्मणानां तत्रैवान्ये तेन तृप्तिं प्रयान्ति वै ॥ १३ ॥
 एवं यो यजमानस्य यश्च तेषां द्विजन्मनां ।
 कश्चिज्जलान्नविशेषः शुचिरुच्छिष्ट एव वा ॥ १४ ॥